

Jeg og min bror er i den situation, at vores far er blevet erklæret terminal. Han har sclerose og har mistet sin førlighed.

Jeg bruger mellem 20-40 timer ugentligt på at besøge ham og hjælpe ham med alt vedrørende ansøgning om hjælpemidler, kontakt til egen læge, palliativt team, plejehjemmet hvor han bor, advokater, forsikringselskaber. Jeg laver personlige indkøb for ham, åbner breve.. alt det raske kan gøre selv.

Som loven er skruet sammen nu, kan vi ikke få plejeorlov, fordi min far bor på plejehjem. Det samme gør sig gældende hvis han kom på hospice. Han har den største plejepakke, men trods det efterlader det stadig os pårørende med en arbejdsmængde som er stort set umuligt at gøre og samtidig være på arbejdsmarkedet.

Hvad skal vi gøre? Vi har brug for at kunne få plejeorlov og hjælpe min far. Som så mange andre steder er plejehjemmet presset, og da min far ikke engang kan klø sig selv på næsen mere, har han brug for mere hjælp end han kan få. Vi som pårørende vil selvfølgelig løfte et ansvar, men vi er også 4 pårørende, der allerede har været sygemeldt med angst, stress og depression, hvoraf det har en væsentlig årsag at vi står i en svær situation med min fars sygdom og situation.

Kræftens bekæmpelse og hospiceledere har længe kritiseret loven, og Manu Sareen lovede i sin tid at kigge på det, men det gør sig desværre stadig gældende.

Vi har sådan brug for at kunne få plejeorlov! Jeg håber du kan bringe loven op til debat.

På vegne af pårørende